

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 27 października 2021 r.

DIH-3.707.79.2021.MB

DECYZJA DIH - III/71/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 2 września 2021 r. (nr akt kontroli: UH.8361.131.2021), na mocy której na przedsiębiorcę Magdalenę Kwiatkowską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: „STUDIO FRYZUR STYL – MAGDA WOJDARSKA” w Poznaniu nałożono karę pieniężną w wysokości 1 100 zł (słownie: tysiąc sto złotych) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r., poz. 178), za uwidocznienie cen w miejscu świadczenia usług w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, wbrew obowiązkowi określonym w art. 4 ww. ustawy oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach od 10 do 14 czerwca 2021 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, (zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w salonie fryzjerskim ..., należącym do przedsiębiorcy ... (zwanej dalej: „stroną” lub „stroną postępowania”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 28 maja 2021 r., ze

wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego prawidłowość uwidaczniania cen, rzetelność uwidaczniania cen, identyfikacja przedsiębiorcy. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 1 czerwca 2021 r.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności przedsiębiorcy.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju, na 12 pozycji oferowanych usług w cenniku zakwestionowali 11 pozycji stwierdzając podanie cen w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości, w związku z podaniem cen z dolnej granicy cen „od...”, tj.:

Strzyżenie + modelowanie	od 75 zł
Farbowanie komplet	od 200 zł
Baleage komplet	od 210 zł
Modelowanie	od 50 zł
Strzyżenie męskie z myciem	od 40 zł
Spa na włosy	od 60 zł
Keratyna	od 390 zł
Dekoloryzacja	od 120 zł
Trwała Headlines komplet	od 170 zł
Strzyżenie Dzieci Dziewczynki	od 45 zł
Prostowanie	od 30 zł

Podanie cen z dolnej granicy ceny „od...” nie spełnia wymogów § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o informowaniu o cenach.

W toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania i poprawił cennik świadczonych usług, na taki w którym ceny uwidocznione zostały w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 14 czerwca 2021 r. (nr akt kontroli: UH.8361.131.2021).

W dniu 3 sierpnia 2021 r. Wielkopolski WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i 4 w związku z art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę ..., o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej za uwidocznienie cen w miejscu świadczenia usług w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, co stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Jednocześnie zawiadomiono, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie, oraz składać wnioski dowodowe.

W dniu 2 września 2021 r. Wielkopolski WIIH wydał na podstawie art. 104 § 1 Kpa oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach decyzję (nr akt kontroli: UH.8361.131.2021), na mocy której na przedsiębiorcę ... nałożono karę pieniężną w wysokości 1 100 zł (słownie: tysiąc sto złotych) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, za uwidocznienie cen w miejscu świadczenia usług w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, wbrew obowiązkom określonym w art. 4 ww. ustawy oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Decyzja została doręczona stronie w dniu 6 września 2021 r.

W dniu 29 września 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH, odwołanie wniesione przez przedsiębiorcę W odwołaniu strona wniosła o zmianę kary pieniężnej na pouczenie.

Pismem z dnia 29 września 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

W dniu 26 października 2021 r. do Prezesa UOKiK wpłynęło pismo z dnia 19 października 2021r., podpisane klientką salonu, informujące o incydencie w salonie fryzjerskim z udziałem inspektorów. Zgodnie z informacją zawartą na kopercie nadawcą pisma jest przedsiębiorca

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwraca uwagę, że zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu świadczenia usług uwidocznić cenę w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Doprecyzowuje ten zapis § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, który wskazuje, iż że ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usługi. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy za cenę rozumie się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę, od decyzji Wielkopolskiego WIIH z dnia 2 września 2021 r. (nr akt kontroli: UH.8361.131.2021), na mocy której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1 100 zł (słownie: tysiąc sto złotych) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, za uwidocznienie cen w miejscu świadczenia usług w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, wbrew obowiązkom określonym w art. 4 ww. ustawy oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju.

Czynności kontrolne prowadzone wobec strony postępowania wykazały, iż ww. przedsiębiorca, nie wykonał obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, tj. uwidocznienia cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający porównanie cen. W toku kontroli stwierdzono, że cennik usług sporządzony i udostępniony przez stronę budzi wątpliwości, co do wysokości cen. Przedsiębiorca w odniesieniu do 11 rodzajów usług (spośród 12 usług świadczonych) zamieścił w cenniku ceny w sposób

niejednoznaczny i budzący wątpliwości, tj. ceny powyższych usług wskazane zostały poprzez zastosowanie dolnej granicy ceny „od...”. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli z 14 czerwca 2021 r. (nr akt kontroli: UH.8361.131.2021) i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji.

W odwołaniu strona postępowania wniosła o zmianę kary pieniężnej na pouczenie. Strona wskazała, że w jej ocenie kara jest dalece niesłuszna. Wyjaśniła, że przed rozpoczęciem usługi konsument otrzymuje szczegółowy cennik, a dodatkowo omawia z konsumentem daną usługę i przedstawia cenę za jej wykonanie, aby był zawsze świadomy ile zapłaci. Ponadto strona podkreśliła, że może przedstawić świadków – klientów, którzy poświadczą, że dostają jasny cennik i widzą dokładną cenę przed wykonaniem usługi. Dodatkowo strona poinformowała, że jest w trakcie leczenia i kontrola ją zestresowała, przez co podała niewłaściwy cennik. Ponadto zaznaczyła, że cennik szczegółowy ma od zawsze, był on fotografowany 10 lat temu podczas kontroli Inspekcji Handlowej i wówczas nie było co do niego zastrzeżeń.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawy o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

Wskazany przez stronę sposób oznaczania cen metodą poprzez zastosowanie dolnej granicy ceny „od...” nie wypełnia dyspozycji art. 4 ustawy o cenach. Określanie w ten sposób cen z całą pewnością nie spełnia wymagań zawartych w ww. artykule i nie może być uznany za cennik szczegółowy, jak wskazuje strona w odwołaniu. Konsument przed skorzystaniem z usług salonu, nie będzie posiadał wiedzy, jaką kwotę zapłaci. Taką wiedzę konsument uzyska dopiero przy zapłacie za daną usługę, lub jeżeli podejmie dodatkowe działania rozmawiając z przedsiębiorcą przed wykonaniem usługi i kierując do niego pytania, co nie będzie równoznaczne z wypełnieniem obowiązków przedsiębiorcy, jakie nakłada na niego ustawa o informowaniu o cenach, tj. uwidocznienie informacji o cenie w miejscu świadczenia usług w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Tym samym Prezes UOKiK stwierdza, że przedstawianie przez stronę świadków – klientów, którzy poświadczą, że dostają jasny cennik i widzą dokładną cenę przed wykonaniem usługi, jest bezprzedmiotowe i nie ma znaczenia w sprawie.

Podkreślić należy, że obowiązujące przepisy prawne nie przewidują żadnych odstępstw zakresie uwidoczniania cen usług ze względu na rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej czy też specyfiki prowadzonej działalności. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów.

W odwołaniu strona podniosła, że z powodu zdenerwowania w toku kontroli podała „niewłaściwy druk, który jest podstawą dla cennika szczegółowego do wyliczenia ceny”. Z akt sprawy wynika, że w momencie rozpoczęcia kontroli cennik świadczonych usług został uwidoczniiony na ladzie (zdjęcie w załączniku nr 1 do protokołu kontroli z 14 czerwca 2021 r. nr akt kontroli: UH.8361.131.2021), a dopiero w toku kontroli przedsiębiorca ... poprawiła cennik, co zostało odnotowane w ww. protokole. W trakcie kontroli nie stwierdzono, aby w kontrolowanej placówce znajdował się jakikolwiek inny cennik na świadczone usługi.

Prezes UOKiK podkreśla, że strona w trakcie postępowania kontrolnego nie zgłaszała żadnych wniosków, nie wniosła także uwag do protokołu kontroli.

Odnoszą się do argumentu strony, że podczas kontroli Inspekcji Handlowej 10 lat temu cennik nie był kwestionowany, organ drugiej instancji wskazuje, że kontrola przeprowadzona w dniach od 10 do 14 czerwca 2021 r. w salonie fryzjerskim ..., należącym do przedsiębiorcy ... przeprowadzona została zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, tj. z ustawą o informowaniu o cenach, która weszła w życie w 2014 r. oraz rozporządzeniem Ministra Rozwoju obowiązującym od 2015 r. Tym samym bez znaczenia dla sprawy jest fakt, że 10 lat temu podczas kontroli tego samego przedsiębiorcy nie wniesiono zastrzeżeń do cennika.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 14 czerwca 2021 r. (nr akt kontroli: UH.8361.131.2021), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia ww. przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, cena usług zawarta w cenniku podana była w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości.

Przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a dodatkowo zgodnie § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usługi. Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Prezes UOKiK odnosząc się do argumentów strony wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu

ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Prezes UOKiK zaznacza, że od przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego oczekuje się znajomości przepisów m.in. w zakresie regulacji dot. informowania o cenach oferowanych usług. Przedsiębiorcy powinni dołożyć należytej staranności, aby ich działalność była prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa.

Dodatkowo należy wskazać, że przedsiębiorca w dniu 1 czerwca 2021 r. odebrał, wysłane przez Wielkopolskiego WIIH „Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli”, zawierające wskazany, jako przedmiotowy zakres kontroli „Prawidłowość uwidaczniania cen. Rzetelność uwidaczniania cen. Identyfikacja przedsiębiorcy.”. W związku z tym, że kontrola rozpoczęła się 10 czerwca 2021 r. (9 dni od odebrania zawiadomienia), Prezes UOKiK uznał, że strona pomimo, że znała zakres kontroli i miała wystarczająco dużo czasu na zapoznanie się z obowiązującymi przepisami prawa i skorygowanie niewłaściwie podanych cen w cenniku, nie podjęła żadnych działań.

Odnosząc się do pisma z dnia 19 października 2021 r. podpisanego: ..., którego nadawcą, zgodnie z informacją na kopercie, jest przedsiębiorca ..., Prezes UOKiK stwierdza, że nie ma ono wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Przedstawiona w ww. piśmie sytuacja miała miejsce w niesprecyzowanym czasie, w bliżej nieokreślonym salonie z udziałem inspektorów, a osoba podpisana pod pismem nie jest stroną niniejszego postępowania. Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, że pismo informujące stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni od jego otrzymania strona odebrała 12 października 2021 r. Pismo z dnia 19 października 2021 r. skierowane do organu drugiej instancji zgodnie ze stemplem na kopercie zostało nadane 20 października 2021 r. Tym samym należy uznać że ww. pismo zostało nadane po terminie wyznaczonym przez Prezesa UOKiK.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f Kpa §1 pkt 1. W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, strona bowiem w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości

umieściła ceny większości wykonywanych usług, naruszając tym samym ustawowy obowiązek wynikający z ustawy o informowaniu o cenach. Okoliczności wskazanego naruszenia prawa nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli z 14 czerwca 2021 r. nr akt kontroli: UH.8361.131.2021).

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, w toku kontroli podjęła dobrowolne działania i poprawiła cennik świadczonych usług, na taki w którym ceny uwidocznione zostały w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami. Przesłanki te, jak wskazano powyżej, muszą być jednak spełnione łącznie.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f Kpa §1 pkt 2, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem strona w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości umieściła ceny większości wykonywanych usług.

Kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni również celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Wymierzając sankcję w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zasadnie posłużył się swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości. Ustalając wysokość kary Wielkopolski WIIH prawidłowo uwzględnił kryteria określone w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność podmiotu oraz wielkość obrotu i przychodu.

Podsumowując Prezes UOKiK uznaje, iż Wielkopolski WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 1 100 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni jednoznacznej informacji o cenie większości oferowanych usług.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony – co podkreślono w odwołaniu – może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia wysokości czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, czy też stan jego zdrowia, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Wielkopolskiego WIIH wymiarze.

Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz.1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie nałożył na przedsiębiorcę ..., karę pieniężną w wysokości 1 100 zł (słownie: tysiąc sto złotych) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, za uwidocznienie cen w miejscu świadczenia usług w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, wbrew obowiązkom określonym w art. 4 ww. ustawy oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Tym

samym, decyzja Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 2 września 2021 r. (nr akt kontroli: UH.8361.131.2021), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz.1540 z późn. zm.).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/